

børn. For saa vidt det ærede Medlems Vædringsforslag skulde blive vedtaget, vilde Forholdet jo efter den høitærede Justitsministers Udtalelser bliver som det er, medens jeg derimod, for saa vidt Udvalgets Flertals Vædringsforslag vedtages, ikke skønner rettere, end at der, efter den meget ærede Ministers Udtalelser, er Haab om, at vi kunne faae en Lov igjennem og selv om man kunde have enkelte Ting at indvende, og selv om der kan siges Noget om, at Loven ikke tager de nødvendige og tilbørlige Hensyn i alle Retninger, tror jeg dog, at man tør sige, at den er et temmelig stort Fremskridt fra det Bestaaende. Naturligvis er det saaledes, at hvis Loven ikke udføres i den Aand, hvor den er givet, vil det ikke blive noget Stort med Tilshnet efter den — det kommer jo ikke saa meget an paa Bogstaven som paa den Aand, der kommer til at raade ved Udførelsen — men jeg ser ikke rettere, end at hvor der er en nogenlunde velstændig Kommunalbestyrelse, vil den sørge for at faae Sundhedsvedtægterne saaledes, at Tilshnet, selv om Sundhedskommissionen kommer med, vil blive godt; det vil i Virkeligheden blive det Samme som i de andre Kommuner; thi jeg gaar rigtig nok ud fra, at Sundhedskommissionens Medlemmer ere de bedste til at forestaa dette Tilshn. Jeg tror ikke, at Distriktslæger og Politimestre, og de 3, 4, 5 af Kommunalbestyrelsen valgte Herrer vilde løbe omkring fra Hus til Hus og se efter, hvorledes Pleiebørn have det, og jeg tror heller ikke, at man i Kjøbenhavn vil bruge Politiet dertil: thi det bruges ikke nu dertil; man vælger Andre til at føre Tilshnet, og jeg antager, at naar Loven kommer til at foreligge og giver bestemte Regler for, hvorledes Tilshnet skal være, vil f. Ex. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse følge de samme Regler, selv om Sundhedskommissionen kommer til at tage den Plads, som det ærede Medlem vil, at Kommunalbestyrelsen skal have. Det ærede Medlem siger, at vi vilde udelukke Børnene i de større Byer fra Tilshnet. Nei, saa slemt er Udvalget ikke, at det vil udelukke Børnene i de større Byer for Tilshnet; men Udvalget mener, at det for at faae Loven igjennem kan gaa med til at foreslaa, at der kommer til at staa en anden Autoritet her i Kjøbenhavn over de Tilshnshavende, end der kommer til at staa andre Steder, fordi man gaar ud fra, og det er vel ogsaa rigtigt, at det spiller ikke nogen overordentlig stor Rolle, hvilken Autoritet der staar over de Tilshnshavende, naar blot de Tilshnshavende selv due, og disse barmhjertige Mænd og Kvinder, som det ærede Medlem talte om, ville, haaber jeg, ligesaa

godt træde til, naar det er Sundhedskommissionen, der staar over dem, som naar det er Kommunalbestyrelsen, jeg vil i alt Fald ikke tro, at disse brave Mænd og Kvinder, hvem denne Sag ligger saa stærkt paa Sinde, ville søle sig mere generede ved at arbejde under Sundhedskommissionen end at arbejde under Kommunalbestyrelsen. Den høitærede Minister bemærkede, at Ordet „Kommune“ var noget tvetydigt; men jeg synes, at det ikke paa nogen Maade kan være tvetydigt; hvad en Kommune er, veed ethvert Menneke; det er ligegyldigt, enten det er Kjøbstadskommune eller Landkommune, det er klart nok. Der knyttes blot den Betingelse dertil, at Kommunerne skulle have over 30,000 Indbyggere; det vil være en ren Optællings Sag; der er ingen Tvetydighed derved. Naar den høitærede Justitsminister siger, han kan gaa med til, at Reglerne i Loven skulle følges ubetinget alle Steder paa Landet, hvorefter han mente, at i Kjøbstadskommuner skulde Tilshnet føres af Sundhedskommissioner, saa er denne Indrømmelse virkelig stor, idet der ikke kan være Grund til at give andre Regler for de mindre Kjøbstæder end for de store Landkommuner. Jeg er vis paa, at den høitærede Justitsminister ogsaa vil indrømme dette, og saa bliver der kun Spørgsmaal om, hvor Grændsen skal være. Udvalgets Flertal har ment, at den passende Grændse var at sætte ved Kommuner med over 30,000 Indbyggere, og jeg tror ogsaa, dette er en passende Grændse. Inden jeg hørte den meget ærede Justitsministers Udtalelse, var jeg noget i Tvivl om, hvor stærkt jeg skulde anbefale at stemme for Vædringsforslaget, da det var fremkommet i sidste Dieblit, og Ministeren ikke havde haft Leilighed til at gjøre sig bekendt dermed. Men efter at Ministeren har udtalt sig, vil jeg tilraade Thinget at stemme for Vædringsforslaget. Naar vi gjøre dette, have vi ikke dermed lagt Loven Hindringer i Veien, men saa haaber jeg, vi faae vedtaget en Lov, som vil være et stort Fremskridt paa dette Punkt. Hermed skal jeg anbefale at stemme paa det af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag.

Formanden (Høgsbro): Den høitærede Justitsminister har meddelt mig, at han paa Grund af et tidligere Løfte til Landssthingets Formand har maattet forlade dette Thing for at fremme Sager, som ere opførte paa Dagsordenen i det andet Thing; men efterat han har udtalt sin Stilling til de foreliggende Forslag, haaber jeg, det ikke kan være til Hinder for, at vi tilendebringe Forhandlingene.